

Merc. At nunc vides, ô Plute, in cuiusmodi hominem sit comutatus? Proinde audacter cum illo consuetudinem habe. Tu verò fode ita ut facis; tu interim thesaurum sub ligonem adducito: audiet enim si tu accersiveris. *Tim.* Parendū est Mercuri, rursusque distescendum. Quid enim facias, cum Dii ipsi compellant? Tamen vide in quæ negocia me miserum conjicies? qui cum hæcenus felicissimè vixerim, nihil mali commeritus tantum auri repentè accipiam, tantumque curarum suscipiā. *Merc.* Sustine, Timon, mea gratia, tametsi grave est istud, & intolerandum, quò videlicet palpones illi invidia rumpantur. Ego autem superata Ætna in cælum revolabo.

Plut. Abiit quidem ille, sicut apparet. Nam exremigio alarum conjicio. Tu verò hîc operire, siquidem digressus Theaurum ad te transmittam. Sed feri potius. Te compello auri Thefaure, Timonem hunc exaudi: & te offer eruendum,

Er. Ἀλλὰ νῦν ὄρας, ὡς πλεῖτε, οἱ θεοὶ ἤδη γε γλῶσσοι; ὡσεὶ θεῶν συνδιάτρεθε αὐτῶ. καὶ οὐ μὲν σκιάπτε, ὡς ἔχεις. σὺ γὰρ θεοσαυρὸν ὑπάγαγε τῇ δικέλευ ὑπακῶσσε; γὰρ ἐμβοήσαντί σοι. τί πεισέον ὡς Ἑρμῆ, καὶ αὐθις πλῆστητέον. τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις, ὅποτεν οἱ θεοὶ βιάζονται; πλὴν ὄρα γε εἰς οἷά με πειράγματα ἐμβαλεῖς τὴν καθαιμόνα, ὅς ἄχρη νῦν εὐδαίμονέστατα διάγων, χρυσὸν ἀφνω ποσῶτον λήψομαι ἔσθην αἰδικήσας, ἢ ποσαύτας φροντίδας ἀναδέξομαι. *Er.* Ὑπόσηθι, ὡς Τίμων, δεῖ ἐμὲ, καὶ εἰ χαλεπὸν τῆτο, καὶ ὅσκι οἷσιν ἐστίν, ὅπως οἱ κόλακες ἐκείνοι ἀφῆρα γῶσιν ἐπὶ τῷ φθόνῳ. ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῷ Αἴτνῳ ἐς τὸν ἔρσανον ἀναπήσομαι.

Plut. Οἱ μὲν ἀπελήλυθεν ὡς δοκεῖ. τεκμαίρομαι γὰρ τῇ εἰρεσίᾳ τῶν πτερόων. σὺ γὰρ αὐτῶ πείμενε ἀναπέμψω; γὰρ σοι τῷ θεοσαυρὸν ἀπέλθῶν. μάλλον δὲ πεῖε. σὲ φημι θεοσαυρὸν χρυσῶν, ὑπακῶσσον Τίμωνι τῆτω, καὶ πάροχε σε αὐτὸν ἀνελέσθαι.

Dd 4

Fodi